

life

OSTRAVA

*ostravská zoo
se nechlubí
cizím peřím*

*prostopášník
Jerzy Stuhr
se Shakespearem
na hradě*

město • život • styl • září–říjen 2008

OSTRAVA · life

VÝSTAVIŠTĚ ČERNÁ LOUKA

Konferenční a kongresové centrum až pro 1000 osob

Výstavní pavilon A slouží k pořádání výstav, veletrhů, konferencí, seminářů a kulturních akcí. Kongresové centrum s kapacitou až 1000 osob v sále.

Kapacita jednotlivých sálů:

NA2 2500 m² 1000 osob
NA1 2500 m² 1000 osob
A2 800 m² 450 osob
NA3 100 osob

Reference:

konference ASUS, InDent,
Verlag Focus, Gynderma,
Konference Evropské příležitosti regionu

Slezskostravský hrad

Jedna z nejstarších památek města Ostravy

Co na hradě uvidíte

Věž: Výstava o historii hradu a města,
Expozice - Husitství, Třicetiletá válka

Pevnost: Vyhlídkové terasy, Expozice práva útrpného, Mučírna, Akvária se sladkovodními rybami, Muzeum čarodějnic, Další historické prostory, Obřadní síň

Galerie: Výstavy výtvarných děl

Nabízí možnost pronájmu hradu k uspořádání:

- Konference a semináře • Svatby • Aukce
- Poprmoční akce • Rauty • Firemní akce

Reference: Národní divadlo moravskoslezské, Betlémy aneb Vánoce na hradě, Letní Slunohrad, Letní Shakespearovské Slavnosti, Festival ohňostrojí

Ostravské výstavy, a.s. Výstaviště Černá Louka, 728 26 Ostrava, Tel.: +420 596 167 124, +420 596 167 112, fax: +420 596 167 125, e-mail: sekretariat.ovas@cerna-louka.cz

www.cerna-louka.cz

editorial

2-3
MADE IN
něco pro zahřátí

BEZ KOMENTÁŘE
jak se bavila Ostrava v Bonver Aréně

4-5
ROKujeme
kam s tím – do křoví nebo
na veřejnou toaletu

DELIKATESA
za všechno může enzym rennin

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

neznám ve svém okolí nikoho, kdo by se sem tam nerad ve vzpomínkách vracel do dob svého dětství, kdy se všechno zdálo bezstarostné, a s ohledem na velikost časového odstupu idylické. Pamatuji si, že moje cesta do zoologické zahrady, kam jsem jako pětiletá nutila dospělé každou neděli, začínala a končila u ptáků, kterým jsem vytrvale říkala flameňtáci. Nádherně zbarvení plameňáci mne fascinovali s takovou razancí, že jsem u nich dokázala dřepět celé dopoledne a všichni ti sloni, tygři a medvědi mi byli docela fuk. Když mi náš fotoreportér na začátku září nabídl CD se snímky do rubriky téma, bylo nad slunce jasné, že povídání o lidech a zvířatech bude vévodit jejich obraz. Jde prostě o srdeční záležitost.

Ostatně, kolem srdce, kardiologie a rehabilitace se točí rozhovor s Irenou Gladišovou. Je ředitelkou Lázní Teplice nad Bečvou a tvrdí, že se vždycky obklopovala lidmi, kteří do práce nechodí jen pro peníze a odsedět si povinných osm hodin. „Je skvělé, když dělám práci, která mne naplňuje a hodně baví“.

Co si budeme nalhávat, k pohodě a dobrému životnímu stylu patří také dobré jídlo. Lukáš Freisler nám tentokrát ukrojí z bochníků nejlepších sýrů. Vřele doporučuji přečíst. Stejně tak jako záznam návštěvy vynikajícího polského scénaristy a herce Jerzyho Stuhra.

Zajímavý je ale i náš tip na podzimní procházku, sice jen za hranice řeky Ostravice, ale o to až tak přece nejde. Chceme totiž, aby na stránkách Ostrava LIFE bylo pokaždé od všeho trochu. Proto po prázdninové odmlce otevřete jeho nové číslo a přesvědčte se, jak se nám to daří. Příjemné čtení.

Ostrava LIFE / město • život • styl / zpravodajský a společenský magazín / září–říjen 2008
Registrační číslo: MK ČR E 18160 • Vydavatel: Vydavatelství X-PRESS s.r.o., Skroupova 1114/4, 702 00 Ostrava • Tisk: Grafico s.r.o.
Redakce: Šéfredaktor: Marie Václavková, marie@ostravalife.cz • Redaktoři: Taňa Artušenková, taňa@ostravalife.cz,
Staňa Kaniová, stan@ostravalife.cz, Dagmar Stefková, dsa@ostravalife.cz
Spolupracovníci: Design: Georgi Stojkov • Sazba: Marek Kuča • Foto: Jiří Urban, Jiří Zerzoň, Karel Křta
Texty: Karolína Konečná, Vladimír Šmechlik • Anglické texty: George Dvorsky • Karikatury: Václav Šipos
Adresa redakce: Brandlova 6, 702 00 Moravská Ostrava, tel. č.: +420 725 589 050-053
redakce@ostravalife.cz • Reklama: +420 591 121 521, +420 725 589 053 • reklama@ostravalife.cz

life
OSTRAVA

VOILÀ
Marečku, podejte mi...

6-9
ROZHOVOR
podle ředitelky Lázní Teplice
nad Bečvou Ireny Gladišové
by každý měl znát svá rizika

10-11
BEDEKR
staré dobré časy v Záměstí

ZAOSTŘENO NA
bílá je letos in

12-15
TÉMA
o klokanech v trolejbusu,
slonech na pedikúře a tygrech,
kteří nechtějí lovit

16-17
NÁVŠTĚVA
mezi Josefem Švejkem
a Franzem Kafkou

TELEPORT
na skok za polárním kruhem

18-19
PERSONA GRATA
Denisa Ščerbová o rodině
nepřemýšlí, zatím chce žít sportem

ŽOLÍK
drnkací koncertování
na mnohostrunku

20
MENU
podzim s Václavem

krvavá pochoutka / Biftek ze svíčkové ovoněný rozmarýnem, roládka z krůtích prsíček plněná špenátem, plátkem sýra a slaniny na grilovaných rajčatech nebo rybí variace z kousků lososa, candáta, tuňáka a jedné tygří krevetky doplněné citronem a grilovanou zeleninou. To všechno a ještě mnohem víc mohli ochutnat hosté gastronomické akce Steaky světa v Hotelu Jan Maria. Kdo tam na začátku září nebyl, může jen tiše závidět a čekat na další labužnickou sešlost.

sob na kolejích / Už jste potkali bílou velrybu na kolejích? A co teprve mrože, nosorožce nebo soba? Že ne? Pak jste minuli vlakové soupravy společnosti Vitkovice Doprava. Neobvyklým designem je vybavil výtvarník Boris Holub. „Několikmetrákové zástupci fauny jsou vybírání zcela záměrně. Naše lokomotivy nejsou žádní drobečci, vždyť mají výkon až 880 kW,“ říká ředitel Jaromír Scelavík a zasněně hledí do kolejí. Kdo ví, třeba se příště v kabině strojvedoucího objeví Jonáš.

modré housle a Korngold / Jedinečný Koncert pro housle a orchestr skladatele filmové hudby v Hollywoodu E. W. Korngolda ve spojení s modrým nástrojem skvělého houslového virtuóza Pavla Šporcla se při zahájení 55. sezony Janáčkovy filharmonie stal skutečně nevšedním zážitkem. Na tiskové konferenci pro fotoreportéry zapůzoval s houslemi ředitele orchestru Petera Krajniaka. „S ostravskou filharmonií nehrají poprvé a musím uznat, že je pokaždé kvalitnější. A neřikám to proto, abych dostal zase nabídku s ní vystupovat,“ pochvaloval si špičkový umělec. S Janáčkovci si zahrál například loni v Japonsku.

jaro v Žaponsku / Jen pro zvané byl kostumní věneček Ženského a Mužského Odboru M. O. L. Jaro v Žaponsku, který se konal 14. února 1914. Začínal v 8 hodin večer a podle informace z plakátu končil v neděli ráno. I takové zajímavosti tvořily letošní tradiční výstavu Archivu města Ostravy. Zaměřena byla na spolkový a kulturní život v 19. a první polovině 20. století. Prim mezi společenskými akcemi tehdy hrály plesy a různé slavnosti. Třeba řeznická se psy zapřaženými do vozíku. Velké oblíbené se těšila divadelní i filmová představení, četba knih a časopisů. Ty si jejich milovníci půjčovali prostřednictvím čtenářských spolků.

rychlé stroje v Chagallu / Tolik historických rychlých strojů zahrada Výtvarného centra Chagall ještě nezažila. Ovšem tentokrát nablýskaní krasavci nebyli tou hlavní atrakcí. Návštěvníky na vernisáži soch a plastik přilákal křesť monografie s názvem O životě, umění a motocyklech z pera galeristy Petra Pavliňáka. Věnována je autorovi vystavovaných děl, akademickému sochaři, restaurátorovi a zanícenému sběrateli motorek, Miroslavu Rybičkoví.

co napekli v Třebovicích / Všichni návštěvníci podzimní slavnosti Třebovicový koláč 2008 mohli ochutnat z hudebního a tanečního setkání. Těsto zadělaly cimbálové muziky a folklorní kapely z Ostravy, Brna, Prahy, Místřina a také ze Staré Vsi nad Ondřejnicí. Náplň z folku, folkloru, country, bluegrassu dodal Slezský soubor Heleny Salichové, BG Styl, Dobrá poloha nebo Dolina a Solán. A rozinky? Určitě k nim patřily Javory s Hanou a Petrem Ulrychovými a staronová kapela Rangens band.

na tři stupně / Trochu se zchladit v neúnosném tropickém horku, které panovalo začátkem září, si přál asi každý. Na akci Heineken Extra Cold Experience to nebyl problém. Stačilo si obléknout stříbrnou péřovku, vzít skleničku a hurá do zmrazeného kamionu. Pivo, které bylo vychlazené na tři stupně, tu doslova teklo proudem. Načepovat si ho mohli návštěvníci, co hrdlo ráčí a navíc si z povedené akce odnesli i pěkný suvenýr – slušivou Heineken ušanku.

sedmimílové boty / A pak, že sedmimílové boty z pohádky neexistují. Na vlastní oči je viděli všichni návštěvníci skokanské přehlídky Aubria 2008. Přibližně šedesát borců z Evropy, Ruska ale i Jižní Koreje se zúčastnilo soutěže Show M&M Reality jumping cup a předvedlo své adrenalinové umění na největším otevřeném koupališti v Čechách. Jejich obutí je neslo třímetrovými kroky, rychlostí 40 kilometrů v hodině směrem k vodní hladině. Přihlížejícím tak občas tuhla krev v žilách.

a nehoří, a nehoří / Že při souboji s ohněm jde vždycky o čas, vám potvrdí každý hasič. Žádný div, že o něj šlo i v závodech hasičských družstev dětí a dospělých, které se konaly v Hornickém muzeu na Landeku. Svou zdatnost museli soutěžící předvést při sprintu s hadicí. Prubířským kamenem bylo pak krocení proudu vody a zásah připravového terče. Naštěstí poctivého nepálí, a tak jediný plamínek se mihotal v grilu místního párkaře.

o pohár Peruna / Ani ve svých sto patnácti letech není veslařský klub Perun vetším stáříkem. O víkendu uspořádal mezinárodní závody. Voda tentokrát nebyla jen pod kýlem lodí, ale vytrvale padala i shůry. Vodáky v jejich snažení ovšem neodradila. Veslaři od mladších žáků až po veterány z České republiky, Slovenska a Polska soutěžili o trofej nejčestnější

– pohár Peruna. Ten získal klub z Uherského Hradiště. Ostraváci tentokrát utřeli nos, byla skutečně pořádná zima.

adrenalinový víkend / Strmé stoupání do svahu, prudké sjezdy, řev motorů, všudypřítomné bahno. Podzimního setkání vozidel off-road a truck trial se ve Vřesinské strži zúčastnilo více než osm desítek speciálů. Umění všech řidičů v orientaci mezi brankovými poli, manévrování, šikovnosti i odhadu ohromovalo. Přihlížejícím zvedl adrenalin závod nákladních terénních vozidel královské kategorie S 5 – Truck Trial. V něm se představily čtrnáctitunové kolosy – na celém světě známé tatry.

vdechli život kameni / Celý měsíc se z jindy tichého Hornického muzea na Landeku ozýval vřisot brusky zakusující se do kamene i dunivý zvuk kladiv, dlát a dalších sochařských nástrojů. Právě v těchto prostorech vdechovalo osm sochařů život mramoru, pískovci a slezské žule. Čtvrtým sochařským symposiem se nesla čeština, polština a slovenština. Umělci z Maďarska, Egypta a Nového Zélandu se pro jistotu domlouvali anglicky. Od svých rozdělaných prací se odloučili jen občas, to když se jeli podívat do Beskyd, fáráli ve Stonavě do dolu nebo si zastříleli v archeoparku z luku.

chvilky nad pohádkou / Kapku naděje už několik let přináší malým pacientům prezidentka stejnojmenného nadačního fondu Vendula Svobodová. Zástupcem kliniky dětského lékařství ostravské Fakultní nemocnice předala na konci září pračku, myčku a sušičku. Největší radost ale udělaly pastelky, omalovánky a četba pohádek.

tanec na ledu / Piruety, skoky i ladné krokové pasáže byly po tři dny k vidění v ČEZ Aréně. Za podmanivě hudby a v záři reflektorů se zde konala soutěž Grand prix v krasobruslení juniorů. Mladí se na ledové ploše předvedli v klasických disciplínách, jak je známe z vystoupení jejich dospělých kolegů. Na programu byly sportovní dvojice, krátký program a volná jízda žen i mužů. Nechyběly ani orientální tance v párech.

bez komentáře

Ostrava se bavila v Bonver Aréně

fortune favours the prepared

Not even three-hour talk about changes in health resorts, new trends in the cardio-rehabilitation, about the way how top managers get unwillingly into isolation, and about women in top work positions having their lives still more difficult, when compared with men, removed a smile from her face. Irena Gladišová is a carefully smartened up, energetic and rightfully self-confident lady. It might be said that these are the three main identification marks of the Director of Spa in Teplice nad Bečvou. She says by herself that the spa has not been what it used to be for a while. "In the true sense of the words, its traditional image with strolling patients does not exist anymore. However, we can now provide for highly specialised and professional care in the area of treatment and also prevention. The focus of our spa is fully described with the motto: "Learn to live longer". We try not only to teach our clients to live longer, but also, and this is very important, to live their lives at the highest possible quality level. At the same time, we can attend to everything related to relaxation, wellness and beauty. We organise company training sessions, parties, or weddings.

Which three words characterise you the best?

Optimism, drive, and purposefulness. However, it is difficult for me to describe myself or someone else with only few words. I never think about people in this way. Maybe, I am myself described in the best way with the popular saying: "Good luck strikes the prepared".

Don't tell me that your leaving the world of logistics five years ago for the Spa Teplice nad Bečvou was just pure luck?

Of course, it was (a laugh). At high school, I was relatively undecided. Some people are lucky and they have known since their childhood in which industry they wish to work. I was the unlucky one with no pronounced talent. Nevertheless, everything worked well and easily for me at school. After I left the well-known Šmeralova High School in Ostrava, I just crossed the street and started studying systems engineering at the Mining University. I knew they were complex studies of an interesting field which I could utilise in any profession. Nevertheless, I found soon what I considered my vital mistake at that time and I shed crocodile tears not studying medicine. And you see that I have fulfilled my dreams only twenty years later. Transport of containers, years of travelling and some really interesting jobs almost disappeared with a wave of a magic wand when I saw just the standard advertisement looking for a spa director five years ago.

What the others said, how did they accept you?

There were big question marks at the beginning.

You must be really courageous. You yourself said that you could not even properly pronounce the word angioplasty at that time.

But this does not relate to courage. It was a challenge you should not miss out. They

asked me during the job interview if I was not afraid of leading the spa, which was not a small and which focussed on heart diseases. I answered that I was not afraid of it. All jobs were similar in a way. Each profession requires the maximal passion and work related satisfaction and it does not matter if this is the transport industry or the spa industry. In the end, we must get a satisfied client and a well prospering company. In addition, I was attracted by the chance to learn new things, including medical terms like, for example, the percutaneous coronary intervention or the metabolic syndrome.

Most people would back off. Is it easy to take the decision in which direction to go?

You know, the most important thing is to be interested in what you do. And I really enjoy working in the spa! I have always tried to have colleagues who do not work just for money and try to sit out the working hours. It is also important that your colleagues and co-workers trust you. People are not stupid and they know when you say something and do something else. It damages and degrades you and the trust must be mutual. It is extremely important to have an enthusiastic team around you nowadays, at the time of so many changes in the health industry.

Have you ever lost?

Yes, few times, but it was not fatal. There are moments when making a decision, which is not optimal, is better than not doing anything. But there is the saying "What does not kill you would make you stronger". After a while you find that even bad experience is there for a reason. You must get the substance of the matter from it, and not repeat the same mistakes.

The Spa Teplice nad Bečvou gets stronger and moves forward under your leadership.

One thing is the genius loci of the spa – the reconstructed pavilions, well-equipped rooms, and the cleanliness. However, the professionalism of the personnel is the most important part of it. People, who come to us, must feel that they are the welcome guests and that they will get the first class service. Many guests come repeatedly, and they are not just patients after cardio-surgical or invasive treatments. They wish to see "their" doctor, nurse, chambermaid, reception officer...

However, I can't get rid of bad feelings related to every such facility. The service might be perfect and man can feel like in an Eden, but spas still remind me of a hospital and health problems.

More than one half of the Czech population dies because of heart or vein-related diseases. It means one person every nine minutes on average. But you can influence the actual state of your organism by your life style – the healthy food, exercise, the appropriate body weight, by not smoking, and the interest in your health. The World Heart Day is organised last Sunday in September every year. It has got an apt motto

this year: "Know Your Risk!" This is it. Each of us should know our own risks and prevent problems by the appropriate life style.

The current trend is the fast rehabilitation. Is it true also for patients with a heart disease?

We organise rehabilitation for patients immediately after invasive treatments or cardio-surgeries. This is the trend. More and more patients come directly from hospitals to our facility – from a bed to a bed on the fifth or sixth day after the cardio-surgery – high quality equipment for this kind of care. It could be compared with a cardio-rehabilitation centre. We have rooms with monitored beds and the central distribution of oxygen, training ergographs for rehabilitation of cardiac patients with the monitoring of their blood pressure and ECG, ergographic and spiroergographic workplaces, an echocardiogram workplace, our own laboratory, etc. Of course, we have the top medical team at our disposal consisting of cardiologists, internists, specialists on diabetologia, excellent physiotherapists and all other health professionals. I believe that the spa environment is stressing patients much less, when compared with hospitals.

How prevention plays an important role.

Equipment and personnel allow us to organise complex preventive examinations focussed of heart and vein-related diseases. This becomes more and more interesting for company managements, but also for top athletes, basketball players, soccer players, and also, skin divers or mountain climbers. We offer, for example, services of our advisory centre to those who wish to stop smoking, including the machine Bicom 2000. The success rate is about 85%. But as I say, our spa has not been only a health facility. There are hotels for people who pay their fees by themselves, for companies and families. Polarium is very popular too. It is for the cold therapy, during which a patient is exposed to the temperature of minus 130 degrees Celsius for 3 or 4 minutes. It is highly valued by women, thanks to the rejuvenated skin and the disappearing cellulitis, but also by people with arthrosis or arthritis. It improves bad backs, strengthens immunity, and increases the body fitness. Women are interested in our new machine VacuShape. You walk for 30 minutes on a running belt under the alternating negative pressure, while your heart rate is monitored, in such a way that the energy consumption is ensured, at 80%, by body fats. It results in the smooth skin on thighs and your backside, and especially the disappearing centimetres in these critical parts. If the LIFE magazine had the thickness of a small book, I would love to mention in detail all those fantastic aroma therapeutic and honey massages, lava stones, and absolutely unrivalled effects of bathing in our healing acidulous water on the complete promotion of blood circulation in our organisms.

Do you enjoy your days?

Oh, very much so. I travel a lot. I get recharged in nature. I love the sea and mountains. I look for places with only few people, where I feel

absolutely calm. My partner and I climbed relatively high in the Dolomites and we had also fantastic views from Gerlach this year. We rode on bikes around the Lake Neusiedl. When I feel under pressure too much, I go to nature for at least three or four days. However, I must admit that when I am on a longer holiday, I can't resist and call to find out what is new in the spa.

Can you manage to put together your work and your family life?

Yes, why shouldn't I? Sometimes, it is more difficult because of the time reasons – my partner is also a very busy person, but, with good will and some tolerance on both sides, we manage quite well. By the way, I meet also other women in top work positions and, as far as I have known, none of us has had to solve an untruthful husband and social workers do not have to withdraw our small children from our families (a laugh). I am no different.

And what is important?

I believe that everyone realises the real life values at a certain stage in life. It is fantastic when I can do my job which satisfies me and which I enjoy so much, but it is possible only when we are healthy – not only physically but also when we feel mentally relaxed.

All right, what is then important for the success in a top managerial position?

You must definitely keep professionally at high standard. The lifelong professional growth is a must, but you must be also able and wish to communicate and, up to a certain level, to overlook your isolation. You do not feel it among your friends, in your family, or among people who know you. However, it is occasionally true that the real party starts after the boss has left.

Do you have to do frequently things which you do not like?

Occasionally yes and it is usually quite unpleasant. When the revenues from the health insurance companies drastically decrease year-on-year and when we cannot cover these decreases by commercial activities in a long run, despite our very purposeful commercial policy, thanks to the limited accommodation capacity and prices of energies and food continuously growing, we must put some unpopular provisions in place eventually. By this I mean, for example, the recent reduction in the number of our workers. Unfortunately, it affected several over fifty-year-old women and in the region, where it will be very difficult for them to find new

jobs. Or – I am aware that I cannot increase the relatively low wages of some professions despite good work done by those people. In the past, wages in hospitals were much lower, when compared with spas. Nowadays, it is just the opposite. It is difficult to explain it to your personnel. It would be easier to "spend the earned money on food", but the priority is on new projects, which should ensure jobs for our workers in future.

Do you have any ostentatious objectives in the Spa Teplice nad Bečvou?

Yes. I am not afraid to say that the Spa Teplice nad Bečvou is well known among people in the industry. We would like to participate in the creation of a system in the cardio-rehabilitation in the Czech Republic. As Moravia is our main region of interest, we presented this idea to Poděbrady. At the moment, we intensively negotiate with the Ministry of Health and insurance companies. And I would like people, who are from other industries, to say, when hearing the name of our spa "Oh, I know the place. It was perfect there – excellent service, very good personnel and perfect meals, I can only recommend it. We hope in going there next year again..." Is it an ostentatious objective?

reklama

Těšíme se na vaši návštěvu!

ZÁMEK ZÁBŘEH
OSTRAVA
★★★★
HOTEL & PIVOVAR

www.zamek-zabreh.cz

Elegantní vily, vyspravené činžáky, nové dláždění, luxusní auta, muzeum, galerie, spousta zeleně a spleť malebných uliček šplhající od řeky Ostravice k Hladnovu. To vše je Zámostí, čtvrť, která je považována za centrum Slezské Ostravy.

Zámostí

Přecházíme po zelené lávce u justičního paláce přes zemskou hranici na Slezskou Ostravu. Lávka končí na zdejší náměstí. Dominantní stavbou je monumentální budova obvodního úřadu se sochami v průčelí, napravo pak půvabná industriální architektura první elektrárny na Ostravsku z roku 1895 – dnes hospoda Stará elektrárna.

Zámostí se rozprostírá ve svažitém terénu, a tak není divu, že přímo z náměstí vede do kopce dlouhé schodiště. Končí u husitského kostela. Neoklasicistní sakrální stavba s kubistickými detaily je výjimečná i díky svému propojení s obytným domem U Kalicha. V kostele je přímo excelentní akustika. Být na koncertě v tomto stánku božím je zážitek k nezaplacení. V interiéru můžeme obdivovat galerii plastik významných reformátorů. Komicky naopak vynívá plechová tabulka, která všechny kolemjdoucí přesvědčuje, že se ulice s kostelem jmenuje „Jerónymová“. Koneckonců jsme ve městě, kde lidé chodí do „Komenských sadů“ a muzeum je zaručeně na „Masarykově náměstí“.

Zámostí je místo, kde na člověka dýchají dobré časy. Ty staré, i ty současné. Na každém

Radnice Slezské Ostravy

Kostel cirkve Československé husitské

druhém kroku čouhají ze země odvětrávací sloupky důlních plynů. Ty jsou opatřeny informačními tabulkami. Můžeme se tak dozvědět, že honosná vila, na kterou právě hledíme, stojí na místě historické štoly z první poloviny 19. století. Dva metry pod vozovkou je ukrytý tajemný svět důlních chodeb, ve kterých žijí permonici oblečení do hadříků od Vivien Westwood a dívají se těm nahoře, že o uhlí už nemají zájem. Staré časy na nás dýchají i v Keltičkově kovárně, což je velmi roztomilé vetešnictví, které je s láskou opečováváno coby muzeum údajného objevitele černého uhlí, tedy „štru, kery hoří“. Symbolem československé moderní architektury je Liskova vila bratří Šlapetových v Čedičově ulici. Nedávno byla prohlášena za národní kulturní památku. V Sazečské můžeme najít první českou tiskárnu ve Slezsku a v Těšínské novou radnici Slezské Ostravy. Ta byla na Zámostí vystavěna podle projektu V. Šulce v letech 1911–1913, tedy v době, kdy se Slezská Ostrava ještě zvala Polskou. Každou hodinu se z radniční věže ozývá zvuk zvonů vyhrávající známé slezské melodie a v čase oběda pak melodii Slezské hymny.

Kladrímek Město

V suterénu radnice byla nedávno otevřena moderní galerie dramaturgicky zaměřena na architekturu a urbanismus. Slezská galerie je jedním z nejlepších počínů na poli ostravské kultury v uplynulém období. Od radnice stačí sejít kolem reliéfu, který nám připomene, že v době Petra Bezruče Češi na Slezské v porsche nejezdili.

Symbolem spojení Moravské a Slezské Ostravy se bezesporu stal most Miloše Sýkory. Obloukový most z produkce Vítkovického horního a hutního těžišťa jako jediný přežil druhou světovou válku a zůstal spojnicí mezi oběma Ostravami. Historiku o tom, jak Miloš Sýkora obětoval svůj život pro jeho záchranu, necháme bez povšimnutí. Historikové šílí, Ostraváci vědí své.

Zámostí, malebný kout velkoměsta zapuštěný do svahu, se vypíná přímo nad městským centrem, jeho hřeben je zdoben těžní dvojvěží jámy Terezie a tupým vrcholem dosud nevyhaslé haldy Terezie Ema. Cestu k haldě Ema a do zoo nám spolehlivě ukáže žlutá turistická značka nebo GPS navigace. Přecházíme Sýkora a ještě jednou otáčím hlavu, ze Slezské Ostravy na mě míří dělo tanku a bílá radniční věž je zalitá sluncem. Zámostí je utopeno v zeleni, pod mostem Ostravice – dva kroky a jsem zpátky na Moravě. -vš-

Hospoda Stará elektrárna

v barvách duhy

Červená, žlutá, zelená a modrá. Tyto čtyři barvy charakterizují nový čtyřhvězdičkový hotel, který za velké slávy v první polovině srpna zahájil provoz. Park Inn Ostrava je prvním značkovým hotelem ve městě. Se svými 185 moderně vybavenými pokoji a Junior apartmány s nezaměnitelným designem je největším v Moravskoslezském kraji. Součástí hotelu je také luxusní restaurace Bamboo a bar, kde si klienti mohou vybrat ze široké škály míchaných nápojů.

turecké lázně v krytu

Masážní lůžka, solná pára, infrasauna, sluneční relaxace, jeskyně a vodní hudba. Z Čapkárny se stanou turecké lázně! Nevyhovující prostory se stále funkčním krytem civilní obrany nahradí místa plná exotiky a atmosféra, kterou si kdysi užívali i samotní sultáni. Areál bude doplněn o oblíbený venkovní i vnitřní tobogán. Naposledy si prohlédnout současný stav budovy a seznámit se s plány do budoucna mohli návštěvníci na zářijovém Dni otevřených dveří.

Italové jsou prostě třída

Interiér je duší domu, která ovlivňuje pohodu a spokojenost jeho obyvatel. Paradoxně se však často řeší až jako poslední. Majitele pak přepadá pocit, že vysněnému bydlení něco chybí.

„Nekonceptní řešení může i sebelepší prostor znehodnotit. Špatná volba nebo nevhodný kompromis se totiž neustále připomínají a mrzí,“ říká Andrea Bezděková ředitelka společnosti ab concept, která se zabývá interiéry na klíč. Podle ní je při výběru zařízení nejdůležitější sjednotit styl i materiály a vše přizpůsobit osobnosti a potřebám uživatele. Vytoženého úspěchu a konečné harmonie lze dosáhnout precizní a včasnou přípravou.

„Ideální je přijít k nám ve chvíli, kdy se dům nebo byt začíná stavět nebo opravovat. Jsme tak u rozhodování o rozvodech elektřiny, výběru zásuvek, dveří i podlah. Nestane se, že někde něco chybí, nebo spolu neladí,“ říká A. Bezděková. Samotnému navrhování předchází poměrně dlouhá konzultace s klientem.

„Interiér na klíč neznamená jen špičkový vzhled. Je to především funkčnost šitá na míru. Snažíme se zákazníka poznat, získat co nejvíce informací o tom, jak žije, co má rád, v čem se dobře cítí, jaké barvy preferuje, zkrátka co je pro něj optimální. Pak mu dáme vybrat ze tří různých typů katalogů nábytku, a podle toho, po čem sáhne, vybereme materiál a styl. Zásadní roli hraje fakt, na jak dlouhou dobu se bydlení zařizuje, zda je přechodné, třeba pro mladé manžele, nebo trvalé, pro rodinu, která plánuje v místě zůstat delší dobu. Právě v této oblasti se nejvíce projevují naše bohaté zkušenosti, odborná spolupráce s bytovým architektem a designem. Dnes už víme, na co všechno se zeptat. Například i na takovou banalitu, jak ukládají prádlo, zda preferují poličky nebo věšák,“ uvádí A. Bezděková.

Pro své klienty je schopna sehnat téměř cokoli. Anglické tapety s velkým vzorem, rustikální nábytek z teakového dřeva nebo poslední trendy z milánského veletrhu. Ten mimočodem pro letošní rok doporučuje návrat k bílé a nábytku s vysokým leskem. Jednoduše, absolutní čistotu. Kdo upřednostňuje klasiku, tomu se jistě bude líbit kombinace ořechového dřeva s různými odstíny hnědé. Milovníci exotiky zvolí raději dýhu s výraznou kresbou s názvem zebano.

„Sledovat moderní trendy je časově i finančně velmi náročné. Nábytek proto doporučuji vybírat obezřetně. Volbou nadčasových kousků, výmalbou a doplňky se dá vytvořit úplně jiná atmosféra,“ upozorňuje interiérová poradkyně. Sama mezi nábytkem volí nejraději ten italský. „Italové jsou prostě třída – designově i provedením. Kdysi se sice tvrdilo, že neumí věci dotáhnout a nejsou precizní, ale dnes už to není pravda. Jsou si moc dobře vědomi, že pokud chtějí hrát první ligu, tak musí dbát na špičkovou kvalitu. Skvělý je i severský nábytek. U nás v ab conceptu můžete najít i prestižní norskou značku EKORNES – Stressless. Firma má patent na relaxační ortopedická křesla, která podepřou bedra a pro krční i ramenní části páteře nabízí

naopak měkkou a pohodlnou plochu. Když usnete, neprobudíte se rozlámaní. Norové je vyrábějí už několik desítek let a vyváží do celého světa.“

Že jste zatím stále bez nápadu? Nevězte hlavu! Vždyť nejdůležitějším úkolem interiérového studia je sdělit vám, po čem vlastně toužíte. -sta-

ab concept & design
Velká 23, Moravská Ostrava
www.abconcept.cz

zoo letem světem

- Ošetřovatelé se na ploše 100 hektarů starají o 320 druhů zvířat.
- Každý rok ji navštíví přibližně 320 tisíc lidí.
- V současné době je zapojena do záchranných programů 55 druhů živočichů.
- Spotřebuje průměrně 35 tisíc kubiků vody za rok.
- Zvířata v ní týdně zkonsumují 900 kilogramů masa (většinou hovězího), 30 kilogramů ryb, 700 kilogramů jablek, 1 000 kilogramů mrkve, 200 kilogramů brambor, 70 kilogramů pomerančů, 30 kilogramů celeru atd.
- Ročně tam přijde na svět asi 300 mláďat.
- Zaměstnává necelou stovku lidí, z toho jednu třetinu tvoří ošetřovatelé.
- Největším zvířetem je slon indický, nejmenším pravděpodobně kreveta nebo některá z mořských či sladkovodních rybek.

about Men and Beasts

"Oh, a young tomcat," enthusiastically calls the five-year-old kid at the cage with a sleepy binturong. "And is it there by itself? Why is it inside that trunk, we cannot see it properly," wonders his father shaking his head in disbelief. "What kind of a Zoo is it... come on, we'll go to have a look at the leopard, hopefully, it won't be sleeping," said the father and took the small nose parker just to another attraction.

Workers of all zoological gardens in the world know similar reactions well. And the Zoo in Ostrava is no exception. People visit animals and most of them expect seeing animals like in pictures inside books for children. A tiger should tear off chunks of meat, monkeys eat bananas and a flamingo sit immaculately on its eggs, and what should a seal do? What else – it should play a ball. However, what looks like an idyllic coexistence of several hundreds of animal species, which are looked after by enthusiastic zoo keepers with never-ending love, loses some of its romance when observed more closely. Both animal and men's stories are similarly strong behind the Zoo gates, as anywhere else.

They do not wake up the binturong

A parking place full of cars and paths overcrowded with enthusiastic visitors – this seems to be probably a dream of every zoological garden. But as the spokesman of the Zoo Ostrava, Stanislav Derlich, says, each coin has got two sides: "We know that if we walk a giraffe on a lead among visiting people, we would have many more visitors. However,

we must ensure for all animals conditions as natural as possible and affect their lives as little as possible. We will thus not wake up the binturong, when it is only natural for it to sleep most of the day and we will not push elephants out of their pavilion when they feel better inside. The good things for animals, unfortunately, often do not correspond with what people wish to see and experience. It is very difficult to satisfy both parties."

In spite of this, or maybe just because of it, the Zoo Ostrava is the looked for destination among tourists. "Our facility becomes the most visited one in the region. More than a half of all people, who come to visit us, are not from Ostrava. The construction of new pens, but also of new natural trails, contributes to this," said the Director Petr Colas. There are more than 300 thousand people passing through the gates of our garden.

With a kangaroo in a trolleybus

The Zoo can boast of successful breeding of valuable but also critically threatened animal species. However, it has not been true that the keepers take home small tigers to look after them and thus replacing the biological mothers, or to show them off in front of TV cameras. Nevertheless, there are some exceptions. "My colleague took home a small kangaroo. It had the necessary warm and dark place in a pocket on her breasts and it enjoyed being fed from a bottle too. Only other passengers in the trolleybus could not recognise what it was looking out from under her coat," said Derlich. The artificial breeding was successful and the kangaroo lives nowadays happily in the paddock together with others.

But not every offspring could be brought up like that. "I spent three months with a young gibbon at home and then I moved to the Zoo for a quarter year. I adjusted completely everything to it. But it was in vain. The gibbon now cannot behave like an animal or like a man. It does not understand who it is. It bites people and also other apes. It sounds harsh, but it was probably better to leave it die," said a bit sadly Jana Kanichová, whose workplace is the pavilion called by her with love the monkey shack.

In contrast, the rare hornbills multiply successfully in the Zoo just because of the artificial breeding. The African birds' keeper Robert Kopia explained: "Hornbills usually lay two "true" eggs. We know that they lay also other eggs which they damage and push out

of their nest. If we wanted offspring, we had to do something – when the female rested on the "true" eggs, we took them away to prevent any damage and replaced them with artificial ones. We put the eggs into an artificial incubator and returned them back to the nest just before hatching. We deceived the female a bit, but we were successful and the unique way of breeding was all right." And why we were so happy? Couldn't we just let the young ones hatch outside the nest and return them to their mother only then? "We did it in this way in the past. But the young ones bred in this way got fixed on the person who fed them immediately after hatching and considered him later the only suitable sex partner. For example, we had a female crane which uttered the mating calls only when it saw its keeper. It could not be used for further breeding," said Robert Kopia.

There are species multiplying well in zoological gardens, almost without any assistance from people. "We welcome to our world a young giraffe almost regularly every alternative year. It is interesting that the birth is always given by the same female in spite of the fact that we have got three potential mothers. We thought that it had been caused by the male and we arranged for a replacement, but young ones are delivered again only by that one female. But this is life," said with a smile the shrugging S. Derlich. The Ostrava Zoo has already bred thirteen giraffe babies. Their deliveries surprise thus only few.

A tiger on a walk

Though, remembering how a tiger was walking on the path inside the Zoo still makes the Zoo employees shiver even after four years. "A colleague opened by mistake different gates than she was supposed to. And suddenly, just close to her, a tiger passed along and left the cage," said S. Derlich. But there was no wild chasing of the beast or cuddling by people. "The keeper was horrified. We called the Police immediately, alarmed hunters and also vets. We hid visitors in pavilions. The tiger surprised us. But it was surprised too by the unknown environment and it just walked there and back behind its cage. In the end, it returned back to his pen by itself. It is surprising how animals could be conservative," said Stanislav Derlich and added that the well-fed tiger did not wish to run randomly and look for some easy meat. It gets 24-hour-service in the Zoo.

A butcher prepares 14 kilograms of meat for it six times a week. The keeper hangs the meat on hooks in a sauna to make it warm as an animal body before serving it. He also puts some minerals on the meat and then serves it. In short, it is all inclusive. "But the tiger is not the only one in the centre of attention during feeding. You must know how to prepare feeds for all kept animals. Sometimes, there are real tricks," said S. Derlich. For example, drinks for monkeys are improved with bitter or fruity teas and they get sometimes ersatz coffee too. Eagles, owls and servals get mice, guinea pigs and chicken which are raised in the background facilities. Some species of reptiles or apes have worms on their menu. "The Zoo Ostrava has got a big advantage in possessing meadows. We mow them and the herbivorous animal species are fed our own grass. And we make our own hay for winter too. We have been partly self-sufficient from that

point of view," said S. Derlich adding that many other similar facilities must transport grass from far away places or purchase hay. And this is not cheap!

It does not look like that at first sight, but they are the feeds which affect the selection of suitable animal species for a Zoo. "Some species like, for example, koalas or pandas are so specialised on their feeds that it becomes almost impossible to feed them. Koalas eat only fresh eucalyptus leaves originating in Australia. Some trees now grow also in few places in Europe, but despite that we had to transport fresh leaves from very distant places and a pair of koalas thus ate hundreds of thousands crowns a year," said the explaining Mr. Derlich. Everybody would probably love koala bears here, but what about the entry tickets which would cost ten times more.

The animal feeding is often disrupted by visitors. French fries are not ideal for apes and the llama, which gets attracted to an ice-cream cone, would probably suffer of big health problems. "People do not learn and throw different things into cages and pens. We see their generosity after weekends in diarrhoea and digestive problems of many animals. It even happens that some animals die because of consequences of such feeding," said Mr. Derlich.

He, who is playing games, is not naughty

In nature, animals spend most of their days by looking for something to feed on and by the consumption itself. In the zoological garden, they feed on their daily ration just shortly and then they get bored. Though, keepers make up special programmes for them – the so-called enrichment. It is not about anything else but spending their leisure. It is true even here that he, who has got some work to do, does not have the time to do stupid things. "When an elephant gets bored, it can do incredible things. For example, it learns how to tear off an electric fence just to make someone come and repair it. And they do it repeatedly. They simply enjoy doing it," said the keeper Pavel Zvolánek. How do they get rid of these proboscideans' vices? They put their feeds on hooks or hid them in the paddock making the elephants look for them. They teach them also some circus pieces, for example, lifting their legs or opening their maws. It is not to make visitors happy, but it helps the necessary health examinations and procedures.

With chimpanzees, it is similar. "When they do not have an appropriate programme, the so-called flashover behaviour could occur in some cases – the head nodding, stereotype walking in the pen, etc. We prepare a custom-made programme for them. And what could be a better entertainment than the looking for something good to feed on. A fruity snack, yogurt with honey or cottage cheese with jam, which they must get out of an artificial termitarium, something even many choosy visitors would not refuse," said Jana Kanichová.

The City Zoo

The animal keepers do everything possible for their protégés – they prepare the entertainment, feeds, clean the boxes,

observe their lives and, when it is necessary, emend them slightly. They must know about their animals as much as possible. They study, consult with colleagues from other zoological gardens and also experiment. They themselves consider the Zoo a special world. "A Zoological garden is an exotic thing in a city. In addition, our one is in the middle of greenery which has a calming effect. I have verified that women, who work in here, look very young. This is the effect of the fresh forest air," said J. Kanichová. She has been already loyal to the Ostrava Zoo for 12 years and her relation with animals is almost that of a mother: "When a young monkey is born, I get the expression of a happy madman on my face."

It is similar in the case of the keeper P. Zvolánek: "I assume that I will not change my job. Elephants took a liking to me." And it is so strong that when I go on holiday with my family, I do not forget calling my brother Daniel regularly and asking him how they are. The brother fell for elephants as well and he makes, together with Pavel, an inseparable pair of animal keepers.

In contrast, Robert Kopia expresses his feelings rather reservedly: "Animals are transferred between zoological gardens, and they, unfortunately, also die. I try not to be tied to them too much. I like them, but I am no immersed in bad feelings when they leave." Death losses, either natural or caused by an unexpected accident, make a part of breeding. Most people get very unhappy seeing an animal suffer. "You know, we weep sometimes, but that's life. The nature is harsh," said the monkey mother J. Kanichová.

Employees of the Zoo Ostrava are great and enthusiastic fans. In this extensively technological world full of beeping mobile phones and automatic machines for almost everything, they put their attention to the care after animal species which should be saved for the future and offer something that might be their most important asset – the bottomless source of emotions and knowledge. People need nature and look for it even in the 21st century. Residents of Ostrava have got a big advantage that they can find it almost in the city centre – in this remarkable zoological garden.

Dva muži se z hibernace probudí do nového společenství jedenadvacátého století. Žijí v něm pouze ženy, zcela soběstačné a velmi nepřátelské vůči „silnějšímu pohlaví“. Že vám to něco připomíná? Minimálně zápletku nejslavnější polské komedie všech dob s názvem Sexmise. V roli jednoho z hlavních hrdinů, prostopášíka Maxe, se objevil známý a oblíbený herec Jerzy Stuhr. Za sebou má řadu ocenění: Zlatou plaketu z MFF v Chicagu, bronzové lvy z národního festivalu v Gdaňsku nebo Zlatý hrozen z filmového setkání v Łagowě. Kromě hraní se věnuje režisérské a scenáristické činnosti a je také pedagogem. Donedávna byl ještě rektorem na vysoké umělecké škole v Krakově. V polovině prázdnin se na Letních Shakespeareovských slavnostech na Slezskoostravském hradě představil publiku coby Richard III.

Do Česka jezdíte poměrně často, co vám na místních nejvíce imponuje?

Humor. Kdysi jsem hrál postavu Švejka, takže přesně vím, o čem mluvím. Navíc pradědeček se narodil hned za Mikulovem v první vesnici na rakouské straně. Váš národní naturel mám, jak se říká, trochu v krvi. Pravidelně jezdím na Letní filmovou školu do Uherského Hradiště i na festival do Karlových Varů. Také Ostravu jsem už v minulosti navštívil.

S ostravským publikem tedy máte zkušenosti. Jak přijalo fakt, že představení bude v polštině? Nebyl to pro ně handicap?

Určitě ne. Naše jazyky jsou si velice blízké a zvláště ve vašem regionu je to znát. Na škodu by to bylo spíše v opačném případě.

někdy mám pocit, že mi odeberou diplom

Jak to myslíte?

No, kdybychom hráli česky, na představení se to odrazí. Nebude tam tolik emocí a spontánnosti. A diváci přijdou o ten úžasný dojem. Před časem jsem hovořil na jedné konferenci v Barceloně s Liv Ulmanovou, a postěžoval si, že v cizím jazyce je pro mne daleko těžší vyjádřit pocity. Odpověděla mi, že jí celý život mrzí říkat miluji tě švédsky a ne v mateřské norštině.

Hrajete ale i v zahraničních filmech.

To ano. Hrát v cizí koprodukcí má rozhodně své výhody. Nemám tak svazující pocit zodpovědnosti. Jsem jen velmi poslušný herec. A zase jeden paradox, právě to mne dostalo k režirování a psaní scénářů. Prostě mi v té jedné roli začalo být úzko.

Co tedy preferujete? Scenáristiku, režirování, herectví nebo pedagogickou činnost?

Na to se nedá jednoznačně odpovědět. Každá z těch činností je jiná. Podstatné je, že jsou

tvůrčí. Jaká bude moje role, se rozhodnu podle toho, co mne inspiruje. Někdy si řeknu – skvělý námět na scénář k divadelní hře, jindy zase, to je perfektní téma pro film, anebo to je pro televizi. Film mě více zajímá autorsky, to znamená napsat, natočit, popřípadě zahrát. Jsem tam sám za sebe, jde často o osobní témata, jsem to já, koho hraju. U divadelního herectví je to jiné, například v Richardovi III. byli diváci svědky mé transformace. Moje postava pochází úplně z jiné doby, a čím je mi vzdálenější, tím to mám radši.

V jaké roli vás znají vaši studenti?

Před nimi nehraju. Musím být opravdový a velmi zodpovědný. Je to jedna z nejužitečnějších věcí, které jsem kdy v životě dělal. Studenti mě berou vážně. Všechno, co zazní na mých přednáškách, je pro ně bernou mincí. Tak jim nesmím lhát nebo je zklamat. Vyžaduje to maximální nasazení, pokoru a opravdovost. Bohužel, případný neúspěch pocítím až po letech.

To se o herectví asi říct nedá. Jaký máte vztah k divadelním a filmovým kritikům?

Musí se něčím žít. (smích) Ale teď vážně. Za mého mládí byli kritici sice drsní, ale vždy na naší straně. Hluboce se o naši práci zajímali. Dnes se mnozí z nich jen předvádí. Někdy mám pocit, že kdyby mohli, tak by mi odebrali diplom. (smích) Vzpomínám si na jeden svůj neúspěch z mládí. Hrál jsem roli, která byla kritikou velmi špatně přijata. V tom představení jsem pak účinkoval ještě 17 let, o tom kritikovi jsem už neslyšel. Začínajícím hercům proto radím: neklesejte na mysl, počkejte, až se bouře přežene. S odstupem času se momentální tragické neúspěchy budou zdát jako komické příhody.

Jak je vaše největší vášeň?

Scénář. Když ho dopisuju, vždycky jsem nostalgický. Fascinuje mne, že někdo chce vědět, co máte v hlavě a ještě za to zaplatí. Smlouvu na ten první mám pořád ve stole, je to jako milostný dopis. -sta-

Arctic Circle v šortkách

Je vám zima? Vzpomínáte na červencová vedra, rozpálené chodníky a nohy v sandálech? A co slunce? Chybí vám ta ohnivá koule, která vás brzy ráno vytáhla z postele, aby celý den hnala rtuť teploměru ke třicítce? Chybí vám dlouhé teplé večery? Pokud ano, nechejte se unášet vyprávěním cestovatelky Báry Míkové o jednom dni u polárního kruhu. A nemylte se, skutečně tam bylo teplo a slunce se neschovalo ani na vteřinu.

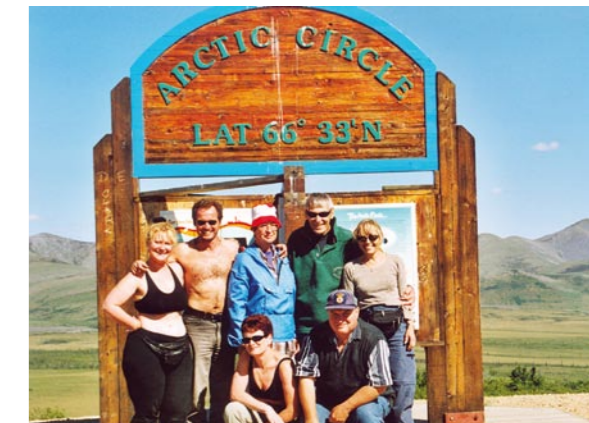
„Zní to asi neuvěřitelně, ale u severního polárního kruhu se můžete vyhřívat na sluníčku. My jsme se k němu vypravili hned po příletu do Kanady, abychom stihli legendární letní slunovrat. A rozhodně jsme nelitovali. Jeden den v roce, 21. června, tam slunce nezapadá za obzor, ale pouze se k němu skloní, aby opět vyrazilo nad hlavy užaslých pozorovatelů,“ popisuje Bára očekávání, s jakými ve skupince sedmi nadšenců vyrazila k severu. „Bylo to fascinující – krajina měnila barvu, s postupující nocí se stíny lehce prodlužovaly a my si ani neuvědomili, že je půl jedné ráno a mělo by se nám chtít spát. Místo

toho jsme sledovali přírodní úkaz, na jaký se nezapomíná. Občas cvakla uzávěrka fotáku, zvláštní světlo prostupovalo okolní, poměrně placatou krajinu a vzdálené kopečky Silvie Mount tomu všemu blahosklonně přihlížely. Napadlo mě, jak je ten svět báječně zařízen, a že člověk je jen pozorovatelem a tichým, pokorným návštěvníkem na naší planetě. Mít po boku Alana Delona, v ruce skleničku šampaňského a v kapse pořádný valounek zlata z blízkého potoka Eldorado, připadala bych si jako hrdinka z červené knihovny,“ líčí se smíchem Bára. Každá romantika ale jednou skončí a tvrdá realita dolehla i na naše cestovatele. „Když jsme se nabažili a taky patřičně unavili sledováním toho vesmírného reje, naskákala naše výprava do vypůjčeného chevroletu a jala se zakončit velkolepou podívanou čestným kolečkem kolem cedule s nápisem Arctic Circle LAT 66° 33' N. Neujeli jsme ani pět metrů a píchli kolo. Vystřízlivění ze sladkého slunovratu bylo rychlé a trochu kruté.“ Cesta k nejbližší benzinové pumpě s ospalým automechanikem ve dvě hodiny ráno tak zakončila nevšední den u polárního kruhu. I když o dni by se dalo hovořit jen stěží, vždyť vlastně ani nezačal, ani neskončil. Trval přesně 24 hodin. A celou dobu byl krásně slunečný. -k-

Foto: B. Míková

Hory, jezera a slunce, které nezapadá – drsná romantika k nezaplacení

Polární kruh si nelze nevyfotit.

Bar na konci světa je hranicí mezi Kanadou a Aljaškou.

Výborná zlatokopecská cukrárna v Dawson City

kolega Life říká, že rostou

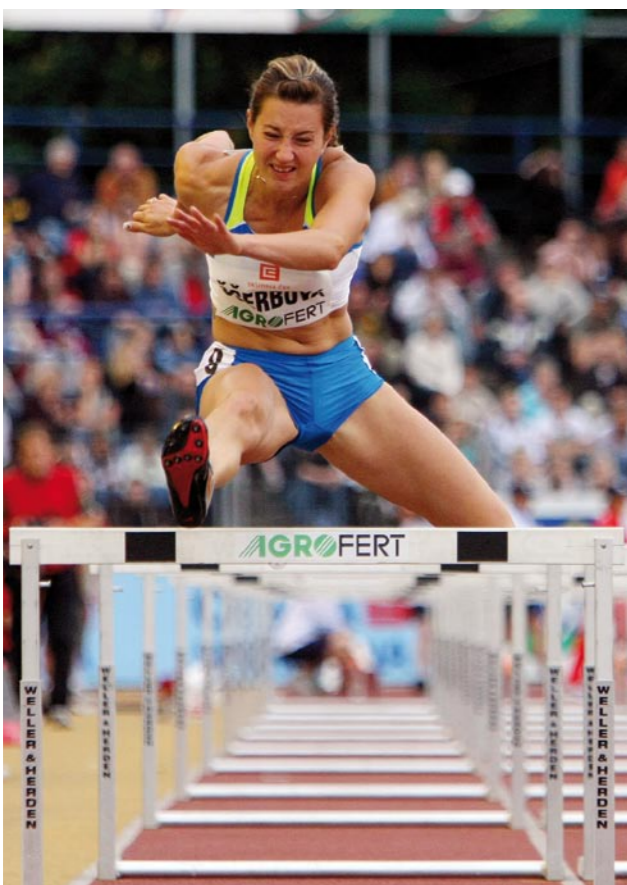

za rekord má slíbený brilliant

Denisa Ščerbová je mladá a půvabná žena. Modeling ji však neláká. „Nabídky jsem měla, ale nebaví mne stát někde celý den a poslouchat, jak se tvářit, sledovat, co a kolik mohu sníst. Chci žít hlavně sportem,“ říká dvojnásobná olympionička.

S přítelem Lukášem Rosolem

Na letošní Zlaté tretě si zaběhla 100 metrů překážek.

Úspěšná skokanka do dálky a vícebojařka je ve dvadeceti letech juniorskou mistryní světa i Evropy. První seniorskou medaili získala loni na halovém mistrovství Evropy v Birminghamu. Odvezla si bronz. Evropský šampionát pod širým nebem do 22 let pro ni znamenal stříbro. Jen o kousek jí utekl další titul. V anketě Atlet roku 2007 obsadila šestou příčku. Hned za Barborou Špotákovou, Romanem Šebrlem, Kateřinou Baďurovou, Nikol Břejchovou a Tomášem Janků. Jedna celebrita vedle druhé! „Od malička jsem byla neposedná, hrála tenis, chodila na tanec. V šesté třídě po závodech ve škole poradila učitelka tělocviku mamce, že bych mohla být dobrá v atletice. Tak mne ještě se dvěma kamarádkami přihlásila do atletického oddílu. Ve čtrnácti si mě na letním soustředění vyhlídl Aleš Duda. Trénuji s ním dodneška,“ vzpomíná sympatická reprezentantka. Dostala se do skupiny, do níž patří skokan do výšky Jaroslav Bába, ale i vynikající sedmibojařky Kateřina Cachová a Nikol Ogrodníková.

Na olympiádu se poprvé kvalifikovala v roce 2004 a nechyběla ani na té letošní. „V Číně jsem moc chtěla překonat český rekord v sedmiboji. Všechny závody potvrzovaly, že na to mám. Těsně před odjezdem jsem sice cítila, že mne pobolívá koleno, ale nevěnovala jsem tomu zvláštní pozornost. No a v Pekingu mne pak noha zradila tak, že jsem sedmiboj nedokončila. Doufala jsem, že se mi alespoň podaří dálka. Skočila jsem však jen 646 centimetrů a skončila jednadvacátá,“ říká smutně. Ale hned v zápětí dodává, že toto umístění nepovažuje za neúspěch. „Podle tabulek jsem totiž letos v dálece na světě třicátá čtvrtá.“

Dnes má ale jiné starosti. Spát jí nedává maturita. „Už mi k ní zbývá opravdu jen kousek. Ale při tréninku a závodech se do učení nechce. Zkoušku z dospělosti bych snad mohla zvládnout příští rok na jaře. Teď jsem šťastná, že mohu být několik dnů s přítelem. Lukáš hraje tenis a jezdí na závody do zahraničí, takže spolu nebyváme, jak bychom chtěli,“ přiznává D. Ščerbová. O založení rodiny zatím v žádném případě neuvažuje. Určitě by chtěla závodit na olympijských hrách v Londýně v roce 2012. „Bylo by super, kdybych pak stihla ještě jednu. To mi už ale bude třicet. Nechám to osudu,“ krčí rameny.

Její cílem je získat olympijskou medaili a je jí jedno, jestli bude zlatá, stříbrná nebo bronzová. „Zaměřím se na úplně každý závod. Hlavně se musím zbavit výkyvů ve výkonnosti. Láká mne letitý český rekord Jarmily Strejčkové, od něhož mě dělí jen devět centimetrů. K tomu mám motivaci jako hrom – pokud skočím 693 centimetry, koupí mi trenér brilliant. Jeho osobák je totiž o centimetr kratší,“ zasníla se dálkařka. Trenér Aleš Duda má se všestranně talentovanou svěřenkyni své plány. Když ji viděl ve Valencii běžet ve štafetě čtvrtku, rozhodl se požádat olympioničku a bývalou vynikající běžkyni na 400 metrů Tánu Netolíčkovou-Kocembovou o tréninkové deníky a těmi se inspirovat. „Určitě mě čekají perné chvíle. Její příprava byla mnohem tvrdší. Už na podzimním soustředění ve Vysokých Tatrách nás čeká jedna z oblíbených trenérových metod – běh po schodech na skokanské můstky. Snad při tom nevyplivnu plíce,“ směje se atletka.

Talent není všechno a bez tvrdé dřiny se úspěchy nedostávají. Denisa je podle čínského horoskopu narozena ve znamení tygra. Bojovnost jí určitě nechybí a při troše štěstí už za čtyři roky může stát na olympijských stupních vítězů. Medaile by jí na půvabu jistě přidala. -ta-

žolík

„Její tón je natolik podmanivý, že kdo se do něj zaposlouchá, navždy propadne jeho kouzlu,“ říká veliký ctitel a sběratel netradičních hudebních nástrojů Jan Folprecht. Nejde přitom o vábivý hlas Sírén, které kdysi lákaly do zkázy Odyssea a jeho druhy, ale o mnohostrunu s plochým trupem – citeru.

nebo sametovou stěrku na prach, která je plochá, aby se vešla i pod struny. Každý, kdo se rozhodne učít se na ni hrát, si musí zvolit ladění. Mnichovské se používá na celém světě. V Rakousku, Slovinsku a v Čechách však převládá ladění vídeňské,“ dodává J. Folprecht. Výuku hry i pravidelné schůzky citeristů, jak si

podmanivý tón strun

Dnešní drnkací koncertní citera vznikla v první polovině 19. století na území Rakousko-Uherské monarchie a Bavorska z lidového trsačích nástrojů, který byl rozšířen na většině světa. Všechny měl svůj originální tvar i název. V českých zemích se mu říkalo kobza, v Německu šajholt, v dalších státech ho znají pod označením hummel, langspil, kantele, langleik nebo fídl.

Podle J. Folprechta je citera ideální pro domácí muzicírování. Hraje se na ni vsedě u speciálního rezonančního stolu. Prstýnkem na palci pravé ruky se drnká melodie na hmatníkových strunách ovládaných levou rukou. Prsty druhé ruky hrají současně doprovod. „Nezbytným doplňkem je úložný kufřík s místem na ladící klíč, náhradní struny, popřípadě i na štěteček

její milovníci říkají, nabízí v Českém citerovém kulturním centru na Masarykově náměstí v Ostravě.

Pokud se však bude někomu zdát hra na mnoho strun nad jeho síly, může navštívit některý z koncertů, seminářů nebo si jen tak prohlédnout sbírku sto dvaceti nástrojů. Výstava přibližuje zrod klasické koncertní citery, kterou zhotovil ve Vídni Anton Kiendl kolem roku 1850. Hlavní část sbírky tvoří hudební nástroje z dílen na území Čech, Moravy a Slezska.

K unikátům, nad kterými žasnou i odborníci, patří citerové harmonium z Ostravy. „Jeho původní majitelé si mysleli, že je to starý šicí stroj. Dlouhá léta jim ležel ladem na půdě. Restaurátor Jan Kostera ke svému velkému

překvapení zjistil, že jde o harmonium. Signatura výrobce se nikdy nenašla. Je to velká škoda,“ vypráví příběh neobyčejného exponátu jeho současný majitel. V naprosto originálním soukromém muzeu, které letos slaví páté výročí, je shromážděna také odborná literatura, šest tisíc notových partitur, doklady o činnosti různých citerových spolků i oblíbenosti tohoto nástroje ještě v první polovině 20. století. -ta-
www.citerarium.cz

✦ třicet vynikajících tanečníků a stepařů, čtyři hudebníci a jedna zpěvačka

✦ moderní popové prvky, klasický balet, ale především skvělé ukázky stepařského umění v doprovodu melodické a živelné irské hudby

✦ temperamentní provedení nepostrádá lehkost, pohodu a mimořádně zdařilou hru světla, která mění divadelní představení ve velkou a pestrobarevnou podívanou

GAEFORCE DANCE VYSTOUPÍ:

4. listopadu Kongresové centrum Praha

11. listopadu Hala Rondo Brno

12. listopadu ČEZ Aréna Ostrava

Cena vstupenek:
550 Kč, 700 Kč, 900 Kč, 1 150 Kč, 1 350 Kč

Prodej:
www.ticketpro.cz | www.ticketportal.cz
www.ticket-art.cz | www.ticketstream.cz

Nalévá-li Havel, bude horké léto

svatováclavský festival

Koncerty pátého ročníku Svatováclavského hudebního festivalu se uskuteční od 28. září do 28. října v chrámech, kostelech i kaplích Moravskoslezského kraje. Mezi účinkujícími budou Janáčkova filharmonie Ostrava, vokální soubor ADASH, Musici boemi nebo Pavel Haas Quartet. Festival bude zakončen koncertem v Katedrále Božského Spasitele. Na programu je Německé Requiem J. Brahmsa. Součástí je výstava Historie Svatováclavského hudebního festivalu ve fotografiích Ivana Korče. Zájemci si ji mohou prohlédnout v Galerii Thálie v Divadle A. Dvořáka do 15. října. www.shf.cz

saint Wenceslas Festival

Concerts of the fifth year of the Saint Wenceslas Musical Festival will be performed in cathedrals, churches and chapels of the Moravian-Silesian region between the 28th of September and the 28th of October. The performers will include, for example, the Janáček Philharmonic Orchestra Ostrava, the vocal chorus ADASH, Musici boemi, and Pavel Haas Quartet. The festival will end with the concert performed in the Cathedral of the God Saviour. The programme lists the German Requiem by J. Brahms. The exhibition History of the Saint Wenceslas Musical Festival on photographs by Ivan Korč makes also a part of the festival. People, who wish to see the exhibition, should visit the Gallery Thálie in the A. Dvořák Theatre before the 15th of October.

Evropa v Ostravě

Slavnostní hudební večer Rozumíme si, který je součástí šestnáctého ročníku Evropských dnů handicapu, se bude konat 8. října v Domě kultury města Ostravy. Vystoupí skupiny Trigon band z Ostravy, Arcane z Bretaně, Delfini z Modeny, Múzická škola umění při Lidové konzervatoři a populární zpěvačka Bára Basiková. V rámci večera bude předáno ocenění Křišťálový kamínek 2008. Vstupenky jsou k dispozici

zdarma v Ostravském informačním centru na Nádražní ulici. Koncert začíná v 18 hodin. www.asociacetrigon.eu

Europe in Ostrava

The festive musical night "We understand each other", which makes a part of the 16th year of the European Disabled People's Days, will take place on the 8th of October in the Ostrava's Community House. There will be performances by the Trigon band from Ostrava, Arcane from Brittany, Dolphins from Modena, the School of Arts of the Conservatory, and by the popular singer Bára Basiková. The Crystal Stone 2008 award will be presented during that night. Entry tickets, free of charge, are available in the Ostrava Information Centre in Nádražní St. The concert will start at 6 p.m.

výtvarné skvosty

Bohatství sbírek italského a nizozemského umění z období začátku 16. až konce 18. století, středoevropského malířství 19. a 20. století a zejména ruského malířství dokumentuje nová expozice Skvosty Evropského umění Galerie výtvarného umění. Vernisáž bude 7. října v 17 hodin. K vidění budou díla Fettiho, Aachena, Kupelwiesera, Eggera-Lienze, Klimta, Domingueze, Repina, Šiškina, Maljavina, Clavého, Troyona a dalších. Výstava v Domě umění potrvá do 15. listopadu. www.gvuostrava.cz

treasures of the creative arts

The richness of collections of Italian and Dutch art from the period between the beginning of the 16th and the end of the 18th century and of the Central European paintings of the 19th and the 20th centuries, especially the Russian paintings, is documented in the new exhibition Treasures of the European Art in the Gallery of the Creative Arts. The opening will take place on the 7th of October at 5 p.m. Visitors will see there works by Fetti, Aachen, Kupelwieser, Egger-Lienz, Klimt, Dominguez, Repin, Shishkin, Maljavin, Clavé, Troyon, and others. The exhibition in the House of Arts will stay opened until the 15th of November.

král ledové arény

Olympijský vítěz a trojnásobný mistr světa v krasobruslení Jevgenij Pljuščenko se představí v show Králové ledové arény. Návštěvníkům předvede svou nejsledovanější exhibici Sex bomb. Vystoupení bude doplněno o unikátní číslo Laserman Vladimíra Savenkova. Jedinečná podívaná začne v ČEZ Aréně 8. října v 19 hodin. www.arena-vitkovice.cz

the King of the Ice Arena

The winner of the Olympic Games and the triple ice-skating World Champion Evgeni Plushenko will perform in the show Kings of the Ice Arena. He will perform his most famous show "Sex bomb" for the visitors. The show will be supplemented with the unique

performance Laserman by Vladimír Savenkov. The magnificent show will start in the CEZ Arena on the 8th of October at 7 p.m.

Elán 2008

Slovenská kapela Elán s frontmanem Jožo Rážem vystoupí v ČEZ ARÉNĚ 11. října. Na koncertě skupiny, která letos slaví třicet let od svého založení, zazní nejnovější hity, ale chybět nebudou ani šlágry Tuláci v podchodoch, Kaskadér nebo Láska moja. Začátek je v 19 hodin. www.arena-vitkovice.cz

Elán 2008

The Slovak band Elán, with the front man Jožo Ráž, will perform in the CEZ ARENA on the 11th of October. The concert of the band, which celebrates its thirtieth anniversary of existence this year, will present the newest hits, but the hits like Tuláci v podchodoch (Tramps in underpasses), Kaskadér (Stuntman) or Láska moja (My love) will not be missing either. The show will start at 7 p.m.

hradní hodokvas

Dvoudenní kulturní akce spojená s jarmarkem zaměřeným na jídlo, pití a tradiční řemesla se bude konat 11. a 12. října vždy od 10 hodin na Slezskoostavském hradě. Pro návštěvníky jsou připraveny soutěže v pojídání párků, pití piva, v páce, šplhu na strom hojnosti a nezbytné rytířské klání. Na programu jsou lidové tance i divadlo. Příchozí se mohou rovněž zúčastnit hodokvasní taneční aneb hradní diskotéky. www.slezskoostavskyhrad.cz

the Castle Feast

The two-day cultural event featuring a fair focussing mostly on food, drinks and traditional crafts will be organised in the area of the Silesian Ostrava Castle on the 11th and 12th of October, always from 10 a.m. There will be competitions in the consumption of sausages and beer drinking as well as some sport tournaments, like tree climbing, and knightly jousts prepared for visitors. The programme will include popular dancing and theatre. Visitors coming on Saturday night will have the chance to participate in the feast dances or in the Castle Disco.

osidla smrti

Národní divadlo moravskoslezské na 18. října připravilo premiéru inscenace amerického dramatika a romanopisce I. Levina. Divadelní hra s názvem Osidla smrti je napínavým příběhem, který kombinuje prvky thrilleru a komedie. Představení začíná v 19 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. www.ndm.cz

deathtrap

The National Moravian-Silesian Theatre has prepared the premiere of the theatre piece by the American novelist I. Levin for the 18th of October. The piece called Deathtrap is a suspenseful story combining thriller and comedy. The performance will start in the Antonín Dvořák Theatre at 7 p.m.

V IKEA se fantazii meze nekladou

Zaostřeno na obývací pokoje

Zařizené obývací pokoje ostravského obchodního domu IKEA svou rozlohou odpovídají těm v panelových domech. „Nabízíme chytré řešení pro život v malém prostoru," říká Tomáš Panáček. „Chceme, aby si naši zákazníci mohli vytvořit jasnou představu o tom, jak by jejich pokoj mohl vypadat." Vybrat si mohou nábytek ve skandinávském stylu, který do bytu přináší klid, vyrovnanost a množství světla. Mohou však zvolit také dekorativnější country styl nebo barevný a nápaditý styl pro mladé. A samozřejmě, mohou také jednotlivé styly různě kombinovat. Fantazii se meze nekladou!

Jedna sedačka s množstvím podob

Centrem většiny obývacích pokojů bývá sedací souprava, na níž uživatelé kladou nejrůznější požadavky. Měla by být praktická, pohodlná, dekorativní, měla by interiéru buď dominovat, nebo s ním vytvořit kompaktní celek... „V naší nové kampani soustředíme pozornost návštěvníků zejména na sedací soupravy s širokou paletou možností," říká Tomáš Panáček. Upozorňuje na fakt, že sedačky obchodního domu IKEA nabízejí řadu výhod. Kromě kvality výrobků a poskytované záruky jsou ceněné především snímatelné prací potahy. Sedací soupravy se tak dají velmi jednoduše udržovat a zákazník navíc může čas od času podle chuti a nálady změnit tvář svého pokoje volbou potahu se zcela jiným designem. Pozornost si zaslouží například pohovka Ektor. Kromě desetileté

Vše pro obývací pokoj. Tak se jmenuje podzimní kampaň ostravského obchodního domu IKEA. Pravidelný návštěvník, který má interiér IKEA takzvaně v malíčku, se ocitá v pozmeněném prostoru s nově zařízenými pokoji, řadou kvalitních a především variabilních sedacích souprav a také množstvím nejrůznějších doplňků, které domov dělají domovem. „Chceme inspirovat a ukázat, že se lidé při sestavování svých obývacích pokojů nemusejí bát barev ani odvážnějších kombinací," říká Tomáš Panáček, vedoucí prodeje IKEA Ostrava.

záruky a vyměnitelných potahů (vzorník je samozřejmě ihned po ruce) nabízí i nekonečné varianty sestav – od dvojsedaček až po velké rohové soupravy. Jde o zákaznické prověřenou a oblíbenou sedací soupravu, k níž je možné dokoupit také pohodlné polohovací křeslo a různé doplňky, například polštáře, potahy, závěsy, koberce.

Domov tvoří detaily

Mezi doplňky, které se výrazně přizpůsobují vývoji trhu, patří televizní stoly. „Současným trendem jsou velké televizní obrazovky, proto IKEA přišla s nabídkou TV stolků, které odpovídají požadavkům zákazníků – jsou větší a mají dostatek úložného prostoru i pro další hi-fi techniku. Pokud si zákazník nedokáže představit, jak by takový stolek u něj doma vypadal, prodávác mu to může pomoci speciálního počítačového programu ukázat. IKEA nabízí i řadu konferenčních stolků," dodává T. Panáček.

Hra barev a tvarů

Doba, kdy byly obývací pokoje laděny především do hnědých tónů, je dávno pryč. „Proč si k zelenému koberci nepořídím například červenou sedací soupravu a do oken dřevěné nebo hliníkové žaluzie?" ptá se Tomáš Panáček, který poukazuje na to, že hlavním úkolem obchodního domu IKEA je inspirovat kupující k tomu, aby rozvinuli svou fantazii a stali se kreativními tvůrci svého bydlení. „Pokud si zákazník není svým výběrem jistý, může se obrátit na naše prodáváče, kteří jsou školeni jako bytoví architekti. Široká škála doplňků opravdu umožňuje vytvářet nejrůznější možnosti."

Audi

Vítejte v budoucnosti.

1. 9. 2008 byl otevřen naprosto unikátní autosalon Auto Heller v Ostravě. Vypadá právě tak, jak si moderní autosalon představujete, ale ještě nikdy jste ho neviděli na vlastní oči. Originální design podle nejnovějšího konceptu společnosti Audi splňuje nejpřísnější kritéria pro prodej luxusních vozů této značky. Moderní futuristické prostředí, profesionální prodejci, špičkové servisní zázemí, to jsou důvody, proč každá Vaše návštěva v Autosalonu Audi bude jako vstup do jiného světa. Auto Heller. Otevíráme Vám budoucnost.

Jediný autorizovaný prodejce v Moravskoslezském kraji.

AUTO Heller s. r. o.

Cihelní 481/49, 702 00 Ostrava 1
Tel.: +420 596 606 171, Fax: +420 596 606 250
e-mail: audi@autoheller.cz, www.autoheller.cz